

« Ἰδὲ τὸ ἄριστόν με
ἠτοίμασται .. πάντα
ἔτοιμα »

Ὅντως κατὰ τὴν ἐνοου-
θρήνησιν τῆς κυρίας
ἔτελέσθη παρά θεῶν
τὸ ἄριστον. Ὅλα γὰρ
πρὶν τὴν βάρκωσιν
τῶ λόγῳ δι' ἡμᾶς γε-
νόμενα καλὰ ἦν ἢ ἀγα-
θὰ, πρὸς τῶτο, τὸ τέλος
τείνοντα. τὸ ἄριστον

λοιπὸν εἶναι ἢ
ἐναυθρήνη-
σις τῆς
κυρίας κ'
τῆς βωτηρίας πα-
θῆ κ'
ἢ ἀνάστα-
σις. τότε

τὰ πάντα ἔτοιμα τὰ πρὸς βω-
τηρίαν ἡμετέραν (βάρκωσις,
θεία διδασκαλία, ὀμβτικὸς
Δείπνος, ἢ ἀνάστασις, ἢ ἀρχὴ
τῆς αἰωνίου ζωῆς). (ἀγ. Γρηγ. Παλαμᾶς)

« ζύνεσις ἀνάνδρος, ἰσχύος
ἀδυνέτω κατακαυχῶται »

καθ' ἡμέραν τρεφόμενοι κ'
διὰ τὴν κατάλληλον ἡμῶν τροφήν
κ' τὴν ἀκατάλληλον τῆ φύσει
προσφερόμενοι. Ὅπως κ' ὁ θεὸς
διὰ τὴν χρηστότητα τῆς .. δια τῶς
ἀγαθῶς, κ' τῶς ἐβοηθῶντος
κακῶς ἐδημιούργησεν

.. ἀπαντας ἐκάλεσεν
(κ' καλεῖ) εἰς βωτηρίαν.
(ἀγ. Γρηγ. Παλαμᾶς).

« Ἀρχὴ, ρῖτα - πηχὴ καὶ χέυ-
νησις τῶν ἐν ἡμῶν παύων, ἢ
πρὸς κακίαν ὀρέξις, (ἀγ. κλήμης Ρώμης)

« Μὴ ταρασσέσθε! γὰρ οἱ ἄ-
δικοι πλεονεκτεῖν οἱ δόλοι τῶ
θεῷ θλιβόνται. εἰ γὰρ
τῶν μισθῶν τῶν δικαίων
ὁ θεὸς εὐδῶς ἀπε-
σιδῶ, ἐμπορίαν ἠβκῶ-
μεν κ' οὐκ εὐδέβειαν »
(ἀγ. κλήμης Ρώμης)

Τοσπείνωσις ἔστιν ἀλη-
θείας ἐπιχυνωσις.

Μήτηρ προβευχῆς
ἢ ἠβυχία, προ-
βευχὴ δὲ θείας
δοῆσις ἐμφα-
νεία.

« Καινὴ ἢ κτι-
σις ἐν Χριστῷ

διότι κ' ἡ ρῖτα και-
νὴ. Ὁ θεῖος ἄνθρωπος
Χριστὸς (ὁ δευτέρου Ἀ-
δάμ), ἔχινε πρόξενος τῆς
δικαιοσύνης πρὸς θεὸν
δι' ἄγιασμα καὶ
ἀφθαρσίας καὶ
τῆς ἐν πίστει
δικαιοσύνης »
(ἀγ. κλήμης
Ἀλεξανδρείας)

